

Gjør det lille du kan.

Gjør det lille du kan,
Gjør det villig og glad,
Snart de dyre Anledninger fly.
Efter Vaar kommer Høst,
Og paa Dag følger Nat,
Da kan hændt ei Morgen skal gry.
Mens der endnu er Tid,
Udtrø flittig din Sæd,
At din Grøde kan modnes i Fred.

Gjør det lille du kan,
Og se ikke derpaa,
At saa ringe, saa lidet det er;
Thi hvor skulde du da
Vel med Lykt kunne gaa,
Naar din Meister vil bruge dig her?
Er det Opdrag du fik,
Som en Draabe i Hav,
Bær tilfreds, at til dig han det gav.

Gjør det lille du kan,
Læg dit Hjerte deri,
Hvad du gjør, gjør for Herren det
blot.
Og vær vis, at han skal
Dog ei dømmes som vi,
Bliv der Spørgsmaal om stort eller
smaat.
Se, han selv gjør jo alt,
Hvad betyder det saa,
At du findes i Nad med de smaa?

Gjør det lille du kan,
Og betenk dog, at Gud
Søs os alle blot Trost kan vil se.
Og vær glad, at du faar
Gaa med ringeste Bud,
Og at selv han al Sjælp vil dig te.
O, hvad Fryd, naar en Dag
Han saa siger til dig:
At din Gjerning du gjorde for mig.
„At.“

Betragtning.

„Den Retfærdiges Frugt er et Livs-
ens Træ, og den vise vinder Sjæle.“
Salm. Ordsvr. 11, 30.
Frugten, Resultatet af et Menne-
skes Liv, har vi først Lov at tale om,
naar det Menneske er død. Ligesom
vi i Naturen ikke ventet Frugt næste
Dag efter, at vi har saaet Sædefor-
nene i Jorden, — men først, naar
det er skeet noget med dette Sæde-
form, naar det er blevet gjenmemvæ-

det af Himmelens Regn og Jordens
Dug, gjenmemvarmet af Solens
Straaler og saa ved disse forenede
Krafter begynder at spire frem. —
saadan ogsaa i Menneskelivet. Selv
efter at Spiren er brudt frem, vil der
jo endda gaa en rum Tid, inden der
kan ventes Frugter. Endnu kan jo
Spiren gaa ud af for haard Skulde el-
ler for spidende Solbrand, endnu
kan jo Insekter ødelægge den. Ja,
selv efter at Frugten er moden og
fulder paa Træerne i Haven eller paa
Straaene paa Marken, kan der jo
komme et Uvejr og piſke alle Frugter
af i et Nu. Saadan kan man let
forregne sig, om man vil vurdere
Frugten af et Menneskes Liv, inden
dette er afsluttet, — thi hans efter-
følgende Liv kan maaske ødelægge
Virningerne af det foregaaende. Ve-
traagt blot Sauls Liv! Til et be-
stemt Tidspunkt er Frugten af hans
Liv Udighed, denne kostelige Frugt,
saa han er lig Abraham rede til at
ofre sin egen Søn. Derfor har han
Sejr og Lykke med sig. Men af! I
næste Kapitel (1 Sam. 15) ser vi,
hvordan han forspilder denne Frugt
ved Udydighed i Amalekiterkrigen.
Eller tænk paa Judas' Forræderi.
Hvilken Frugt tegnede der ikke til at
blive ud af hans Samliv med Jesus.
Men han forspildte den selv og hø-
stede en anden Frugt; den evige
Død.

Men naar Salomon siger, at et
Menneskelivs Frugt kan være som et
Livs Træ — saa siges dermed, at
er der end Farer, som vi nu har seet,
saa er der paa den anden Side en va-
rig Betsignelse at høste af et Menne-
skeliv, der er naaet til sin Fulde-
lse paa rette Maade. Et saadant Men-
neskeliv kan som et godt Træ bære
Blomst og sætte Frugter ogsaa for
kommende Tider, ja selv efter at han,
der plantede det, forlængst er død.
Det er noget saadant der tænkes paa,
naar der tales om „et Livs Træ.“
Vi husker alle fra vor Børnelærdom,
at i Paradisets Have stod to Træer:
Kundskabens Træ paa godt og ondt
og saa Livs Træ. Og da det for-
færdelige Aft, at Mennesket blev u-
lindigt mod Gud Herren, da forbrød
Adam og Eva sig mod det første Træ.
Og for at de ikke skulde blive i denne

Syndens Glendighed til evig Tid, saa
spærrede Gud Veien for dem til Li-
vets Træ ved Serubernes flammende
Sværd. Siden dengang har Livs
Træ været plantet midt i Verden, og
Slægt efter Slægt af Adams Børn
har maattet dø af de bitre Frugter og
omfider lægger sig til den sidste Svi-
le under dets jævndrøjende Blade.
Ingen retfærdig fandtes — end ikke
en, hvis Liv var saadant, at hans
Frugt blev et Livs Træ til Frelse
for andre, nei, ikke engang til Frel-
se for det Menneske selv. Nei, skal
vi til at tale om en retfærdig, virke-
lig retfærdig, hvis Frugt er bleven et
Livs Træ i Evighedsforstand, —
da maa vi høre fra den arme, synde-
bundne Menneskeslægt, hvis Retfær-
dighed kun er som et hullet Klæde-
bånd, der hverken kan skjule eller var-
me — er som en Frugt, der udbortes
tager sig godt ud og indvendig er
ormstikken og raadden. Vi maa høre
til ham, om hvem vi synger i en Ad-
ventspsalm:

Paa Islemorgen, da Herren opstod,
Da Livstræet sætted' i Graven Mod,

paa ham opfyldtes Ordet i hele sin
Fulde: „Den Retfærdigheds Frugt er
et Livs Træ.“ Evtigt Liv, Varne-
ret hos Gud under alle Syndernes
Forladelse, Kraft til at forjage alt
ondt — ja, det er de dejlige, modne
Frugter paa det Livstræet, der nu
knejses i Guds Menighed, tilgænge-
ligt for alle dem, der hungre og tør-
ster efter Retfærdighed. Det er ikke
for nogle enkelte, det er for alle!
Veien blev aabnet, da Jesus døde i
Synderes Sted paa Livs Træ,
paa Korsets Blanker Langfredag. Da
kvandt Seruben med det flammende
Sværd fra Livstræet. Og vi kan si-
ge, at forsaavidt er der atter Paradis
paa Jorden. Men saa maa vi ogsaa
erindre, at her end Livstræet staaet
Mod her i Sydens Verden ved Her-
rens Opstandelse — saa er Kundskab-
ens Træ ikke endnu sædlet. Den
Dag idag vil Slangen hvikke til ulyk-
kelige Menneskesjæle om at nyde af
dets Frugter. Den Dag idag synes
disse „lystelige at se til og ønskelige
at saa Forstand af.“ Na, den Dag
idag staaer atfjaa Balget for Menne-

sker paa, om de vil æde af dette eller
hint Træ, høre Jesus eller Verden
til. Vælger du Livet, da bliver
Frugten af dit Liv ogsaa et Livs
Træ. Det vil sige, da faar dit Liv
Evighedsbetegnelse, idet du bliver i
Stand til, som Ordet siger, at vinde
Sjæle. Men husk, det er den „Vise,
der vinder dem. Den svenske Gene-
ral Axel Drenstierna har sagt, at
Verden regieres med ringe Visdom.
Lad os Guds Børn ikke ligne Verden
deri, naar vi skal staa for andre med
Bidnesbyrden. Hvor er der ikke ofte
jundot mod Mennesker, der skulde
vindes for Herren, fordi der mang-
lede Visdom. Der var maaske M-
vor, Ald og Misfærbed, Betsalenhed
og meget andet — men ingen Vis-
dom. Ingen Forstaelse af deres
forskjellige Standpunkter, der blev
talt til, saa alle blev skaarne over
samme Raft. Saadan var Jesus ikke
i sin Sjælesjorg. Hvilken indgriben-
de Forfælselse paa hans Ord, naar de
faldt til den grublende Rifodemms i
Nattens Stilhed, til den samaritan-
ske Kvinde i Middagssolens Glød —
eller til de forhardede Farisæere i
Templets Søjlegange. Derfor, du
hære troende Ven, der gjerne vil
vinde Sjæle, gaa i Være hos ham,
— saa skal det lykkes, saa skal hans
Kand, der kaldes „Visdoms og For-
stands Kand, Raads og Styrkes
Kand,“ staa dig bi under Bidnesbyr-
den. Maatte Herren lære alle sine
Venner det Sind bedre og bedre Dag
for Dag hele vor Livsdag igjennem.
J. Friis Berg.

Klasse.

Bed M. A. Christensen.

(Fortf. fra for. Nr.)

Vi hørte hvorledes Vitus Bering
havde gjort sin første Rejse. Han
havde opdaget St. Lawrence Den og
sejlet saa langt nord langs den Si-
biriske Kyst, at han havde forvisset
sig om, at det asiatiske og amerikani-
ske Fastland ikke stod sammen. Han
var nu tilbage til St. Petersburg.
Peter den store var død, men Katarina,
hans Enke, var meget inde for
om muligt at udføre sin afdøde
Mands Planer. Med Genfyn til

Bering selv, da ser det ud til at have gaaet ham som det gaar vore Alaska-Farere den Dag idag. Har de først engang været i Alaska, da vil de did igjen. „Svo det Land har engang seet, han længes did igjen.“ Snart hører vi at Bering har glemt alle de Strabadser han havde gennemgaaet og han tilbyder sig frivilligt at gaa i Spidsen for nok en Expedition. Hans Tilbud blev modtaget og Rejseu bestemt. Denne Gang skulde man ruste sig bedre end paa den første Rejse. Videnskabsmænd, tolv Læger, syv Præster, Sneklere, Vagere, Kossjaker, Matroser — ialt 580 Mænd udgjorde Mandskabet. Blandt Videnskabsmændene bør Steller, Bering's trofaste Ven, nævnes. Denne grundige og aarvaagne Mand indlagde sig store Fortjenester ved sine Underjøgelse paa denne Rejse. I Bibliotheket i St. Petersburg findes der den Dag idag store Bæklær med værdifulde Oplysninger fra hans Gaand. Foruden dette skylder ham mange af de tidligste og mest paalidelige historiske Efterretninger fra Rejseu. Nævnes bør det ogsaa at han var Bering's trofaste Støtte under de frygtelige Ojenvordigheder som ventede ham.

Ehi havde den første Rejse været misfornmelig, var denne det meget mere. Kossjakerne blev halstørre, Mandskabet drak og Slagsmaal paafulgte, de halv-vilde Russere længe Rejseu negtede at hjælpe. Vistnok var der Ordere fra St. Petersburg, men Russerne trostede sig med at „Gud er i sin Himmel og Czaren er langt borte.“ Ulve dræbte Fjok og Heste. Under alt dette staaer Bering som den store Leder og Diplomat. Alle gif de til ham. Det værste var dog de urimelige Ordere fra St. Petersburg. Bering skulde være ansvarlig uden at han fik frie Svænder til at handle. Naar man læser Beretningerne kan man ikke andet end slutte at Bering havde en langt tungere Skjæbne en Columbus.

Det tog tre Aar før man naaede den østlige Kyst. Her blev to Skibe bygget og den 4de Juni 1741 stak de i Søen. Den døende Czars Tusse skulde opfyldes. Nye Verdenser skulde opdages, Gamaland skulde blive en Virkelighed. Bering kommanderede det ene Skib som kaldtes St. Peter, medens det andet — St. Paulus — var under Kaptein Tschirikoff. De holdt sammen en Tid, men i en voldsom Storm kom de fra hinanden. Bering saa først Alaska 18de Juli 1741. „Landet havde høie Bjerge som var bedækket med Sne,“ heder det. To Dage senere kastede han Anker i en Fjord som han efter Dagens Helgen kaldte St. Elias. Han var lige i Skyggen af det nu kjendte Mt. St. Elias. Paa Stranden fandt han

øde Hytter, en Del meget primitive Møbler, men en Mængde tørket Laks. Han fortsatte sydover ind imellem de hundrede smaa Fjere. Han landede flere Gange og traf for første Gang Indianere paa en af Schumagin's Fjerne nær den nuværende Alaska Peninsula's sydlige Kyst.

Imidlertid havde ogsaa Kaptein Tschirikoff naaet Alaskas Fæstland. Han sendte en Vaad med ti af sine bedste Mænd i Land. De blev borte. Lidt senere sendte han nok en Vaad med Sneklere, vel bevæbnede, til om muligt at hjælpe de første. Ogsaa denne Vaad blev borte. Senere kom to Vaade med Skrællinger og lagde til ikke langt fra Skibet. Pludselig istemte de et Hyl „agai, agai“ og satte i Land. Nogle Timer efter saa Tschirikoff sig stige op bag en Bjerghammer. Han anede nu sine Landsmænds Skjæbne og med Bæmød vendte han tilbage. Dette var nær Sitka.

Underledes gif det med Bering. Vig en Odysseus slakkede han omkring paa Søen som bærer hans Navn. Storm fulgte paa Storm. En Orkan varede i sytten Døgn saa den gamle Lods Hæsselberg, som i 50 Aar havde fulgt Havet, erklærede at han aldrig havde erfaret slikt Veir. Riggingen brast, Ankerne tabtes, og Alaskas frygtelige Færjot — Sjørbug — begyndte at melde sig. Endelig blev det hjælpeløse Skib kastet op til Land paa en liden Ø. Der, tildels begravet i Sand for at beskytte sig mod Kulden, døde Vitus Bering den 8de December 1741. Senere blev hans Vig hugget ud af den frozne Fjord og begravet paa Ben som efter ham kaldes Kommandør Ben. Mange Dancker har glemt Vitus Bering, men den russiske Regjering har sat et stort Jernkors over hans Grav. Der paa den enslige Ø hviler Alaskas Opdagere, Danckeren Vitus Bering. Havet ruller op med Drøn og er som et evigt Sørgetvad til hans Minde, medens det straalende Nordlys skinner ned som herlige Candelabra omkring hans Vig. Overst fjelden lægger Skib til ved Kommandørsk Ben, men sker det, da besøges Bering's Grav. Uvilkkaarligt tager den reisende sin Sat af som han nærmer sig den veirhaarde Vlet. Paa det sorte Jernkors læser han „Zvan Zvanovitch Bering“ og han føler, at han staaer ved Graven til en af Verdens største Mænd.

Bering, Alaskas Opdagere, laa i sin Grav. Han døde den 8de December 1741 og blev begravet paa Kommandørsk Ben som saar sit Navn efter ham. Nogle saa af hans Rejsefæller naaede den følgende Vaar over til Kamtschatka og meldte hvad de havde seet i det nyopdagede Land, Alaska,

som russisk Besiddelse, skriver sig fra denne Tid. Selvsjælgelig blev der stor Begejstring over det nye Land og alle Slags vilde Nygter gif i Dugløb. Og nu begynder det sørgeligste Afsnit i Alaskas Historie. Koveriets og Plyndringsperioden maa vi kalde det. Man erindre blot at mellem St. Petersburg og Sittkyten ligger Sibirien. Alle Landsforviste, Forbrydere af forskjellige Slags, Udfkud og Eventyrere havde Tilhold her. Derjom disse bare kunde komme over til Alaska ventede der dem uhyre Nidomme og ubemmet Frihed. Og derjom en stakkels Indianer-Koloni stod i veien, eller kom mellem dem og deres Kov, kan vi godt tænke os hvad Følgen blev. Her finder vi igjen den gamle Historie. Det jagere Folk maa bulke under for det sterkere og bare tie og taale. Som Vikingerne skændte og brændte i fremmede Lande, som Spanierne i sin Grusomhed gif frem i Peru og Mexico, saaledes her.

Tre Aar efter Bering's Død er der allerede 77 russiske Kompanier, som driver sin Trafik i Alaska. Hvor de gaar frem hører vi om den samme Graadighed og Griskhed. Det ene Skib efter det andet vender tilbage til Rusland belæsset med Pelsværk og andre Værdisager, som man har ranet og plyndret blandt de arme og forsvareløse Indianere. Naar et russisk Skib lagde til sendte man først Bud til Indianerne om at sende Børn som Gidsler. Gustruer og Døtre blev ogsaa luret ombord og skændet af de russiske Officerer og Matroser. Derjom en Indianer vovede at gjøre Modstand blev han skudt som en Hund. Hvad Under at Indianerne begyndte at hade sine Undertrykkere og forberede sig til Modstand? Saa følger de to frygtelige Blodbad, et i Unalaska og det andet senere ved Sitka hvor mange russiske Liv gif tabt. Begge disse Overfald var saa flokt planede ved Indianerne at Russerne blev tagne aldeles uforberede og et frygteligt Slagteri fulgte. Nogle Aar efter kommer der russiske Skibe som skal tage Sevun. Mange Indianere blev grusomt nedhugne og de gjentlevende maatte betale store Bøder.

Saaledes er i Korthed Alaskas Historie i denne Tid. Lidt efter lidt fik dog Russerne Fodsætte og byggede flere solide Fæstninger. Ruinerne efter disse er endnu at se og er blandt det mest interessante man faar se paa en Alaska-Rejse. Den russiske Czar gjorde alt hvad han kunde for at saa sine Underkættede til at staa sig ned i Alaska. Saaledes byggede han i Sitka en lutherisk Kirke for nogle Finner som var villige til at klynke sin Skjæbne til det fjerne og ukjendte Land. I Sittkas Museum

staaer endnu denne Kirkes Orgel, der bærer Aarstallet 1820. Det viser sig at den lutheriske Kirke ogsaa her er blandt de første til at komme ud til fremmede Folk. Kirken i Sitka er efter al Sandynlighed den første protestantiske Kirke i Alaska. Kun Skade at Lutheranerne skal være saa sendrægtige med at fortsætte det paa-begyndte Arbejde. Nu er der bare en lutherisk Kirke i hele Landet, den svenske Augustana Synodes ved Treadwell-Mineral paa Douglasøen nær Juneau. Af de norske Samfund har vor Synode været de første og har i flere Aar holdt en Missionær ved Teller paa Seward Peninsula og nylig bygget det mest nordlige Barnehem i Amerika. Men blandt de Tusinder af Nordmænd som hvert Aar farer til Alaska har der været gjort forholdsvis intet. Den græsk-katolske Kirke har selvsjælgelig de fleste Medlemmer. Dernæst Presbyterianerne og Episkopalerne. Men derom mere senere.

Det vil let indsees at det var vanskeligt for den russiske Regjering i St. Petersburg at holde og styre Alaska som laa en 6-7,000 Mil borte. Det blev heller værre end bedre som Tiden gif. Rusland holdt dog Landet med veksende Held i 125 Aar. Da var man færdig til at sælge det til de Forenede Stater for syv Millioner Dollars. Og at dette var en god Bargain vil vist ingen Amerikaner benægte.

„Der savnes to — gaa ud!“

For et Par Aar siden var jeg i et lidet Middags-selskab i New York, givet til Gæst for et Par Nygifte. Ved Bordet sagde en af mine gamle Venner, at han nylig havde hørt en Historie, som var foregaaet i de skotske Høilande, og den vilde han gjerne fortælle os. Vi lyttede opmærksomt, mens han gav sin simple Beretning. Senere har jeg flere Gange hørt den af andre, fortalt paa forskjellige Maade; men jeg tænker som saa, at det fine Guld skinner bedst, naar det jevnlige bruges. Jeg vil nu gjengive Historien efter min Vens Ord:

En Gyrde i Høilandene havde som sedvanlig drevet sine Aar hjem til Jolden om Aftenen, men saa da til sin Forundring, at der manglede to af dem. Han talte efter endnu en Gang. Jo, der manglede ganske rigtig to, og han vidste godt hvilke de var; de skotske Faarehuder kjender hvert eneste af sine Aar. Ganske forundret derover gif han hen i Udhuset for at kalde paa sin Hund. Der laa den efter sit strenge Dagsarbejde, og lod sine smaa Hvalpe drikke hos sig. Da han kaldte paa den, saa den op. „Der mangler to,“ sagde

han, og holdt to Fingre i Beiret. „Afsted med dig, Collie, og saa fat i dem!“ Sunden rørte sig ikke, men saa paa ham, som om den vilde sige: „Du vil dog vel ikke jage mig ud igjen iaften — det har været en lang Dag, og jeg er saa træt — ikke iaften.“ Det kunde han tydelig læse i dens Fine. Men han sagde atter, som han rimeligvis havde gjort mangel en god Gang: „Afsted med dig og saa fat i dem!“ Saa løb Sunden.

Senad Midnat hørte han det skrabe paa Døren, og da han lukkede op, fandt han det ene af de manglende Jaar udenfor. Han gav det lidt varmt at drikke og lukkede det ind i Folden. Saa gik han igjen hen til Udhuset. Der laa atter Sunden med sine Gvalpe. Han kaldte paa den, og da den saa op, sagde han: „Ved efter det andet Jaar!“

Jeg ved ikke, om de tilstedeværende holder ligesaa meget af en god Svrdehund som jeg. Det forekommer mig, at der undertiden er et næsten menneskeligt Udtryk i et saadant Dyr's Fine. Da den saa op, stod der saa tydelig at læse i dem: „Ikke mere iaften — har jeg ikke været god? — jeg er saa træt — ikke mere iaften.“ Og atter, som saa ofte før, lød det: „Afsted med dig, og saa fat i det!“ Saa løb den paany. Mellem sek. to og tre hørte han igjen den skrabbende Lyd, og da han gik ud, fandt han det andet af de savnede Jaar, slemmt forrevet; det var faldt ned i en Kløft eller Afgrund. Det var tydeligt, at Sunden var aldeles udafset, men den logrede alligevel lidt med Halsen, som om den vilde sige: „Der er det — jeg har gjort som du sagde, der har du det.“

Syrden tog sig saa af Jaaret, og før han lagde sig til Hvile, gik han hen til Sunden for at klappe den til Tak for dens trofaste Arbejde. De ved, hvor sølsomme Svrdehunde er, de fortaar baade Ros og Dadel. Han hørte sig ned for at klappe den og tale venlig til den; men hvor forferdet blev han ikke, da han opdagede, at Livsstrengen var brustet. Der laa Sunden død, mens dens Gvalpe sled i det livløse Legeme.

Saa længe Fortælleren. Det var jo kun en Hund — vi er Mennesker. Men skal jeg gjøre Undskyldning for at bruge en Hund som Eksempel? Nei, det vil jeg ikke. Den er en af Guds Skabninger, som ogsaa har Del i hans Gjenløsning. Den frelste kun Jaar, men du og jeg skal frelse Mennesker, og hvor meget mere er ikke et Menneske end et Dyr, ja end noget andet af det skabte! Borherre staar for os her idag; o at du og jeg maatte se hans Ansigt med de Tornemerker som hans Udflugt til denne Jord skaffede ham. Han

peger med sin Finger, du kan ikke hans Haand, og han siger: „Der mangler to — ja flere end to — som du kjender — som du er kommen i Berørelse med — som du kan saa fat paa — som jeg døde for — gaa ud!“

Skal vi gaa? For Jesu Skyld? Og saa for Menneskers Skyld; dyrefjæbte Mennesker, som kun kan saa Jesus gennem os, som er i Samfund med ham, — for Menneskers Skyld, i det store Jesu Navn.

(Bymissionæren.)

Hos den verkbrudne.

Det er nu meget længe siden; for det var det Maaret jeg var ude tilfjøs. Jeg kom hen til en langt udeliggende Udhavn saadan straks før Jul. Min Bert førte mig hen til en Lærer, som havde maattet tage Afsted paa Grund af Sygdom. Den lille Stue, hvor han boede stille, var holdt ren og net. Stenen holdt netop paa at stille Kveldsmaden. Der var et merkværdig fredeligt Præg over det lille Hjem. Juletræet var allerede over, saa det ud til. Senne i Sengen laa han vi søgte. Han kunde vel være omkring de 50, tænker jeg. Han havde lidt en slem Medfart. Gigten havde brudt ham sønder og sammen. Benene var sammenkrogede, Ryggen stæv og pulset. Hænderne forvredne og med svære Knuder om alle Fingrenes Led. Rigtig en „Verkbruden“ var han. Men de dybe Fine og den høie Pande røbede megen Intelligens. Man kunde straks se, at man her havde for sig en begavet Mand.

Han lagde bort et Papir, da vi kom. Fremme paa det lille Bord foran Sengen laa en liden Mappe samt Vlyant og et Par Bøger.

„Hvad er det du skriver paa nu da?“ sagde min Vedsjager.

„Na, det er i grunden ikke noget. Det var en liden Julefang jeg tænkte paa; men jeg saar det ikke til. Jeg vilde gjerne benytte Melodien „Deilig er Jorden“; men det vil ikke gaa. Se her:

Klokkerne ringer,
Salmerne ligger,
Lysene straalere fra Juletræ,
Børne paa Gruen,
Jest over Stuen
Og over Jorden den hvide Sne.

„Det klinger jo godt,“ tillod jeg mig at sige.

Han saa skarpt paa mig, som om han vilde læse mine inderste Tanker.

„Det er et Minde som staar for mig,“ sagde han: „Jeg kom hjem fra Seminariet til Juleferie, og det traf sig saa, at det just var Jule-

kveld, da jeg kom opover Gaden i vor lille By. Kirkeklokkerne Loner lang høitidelig udover; der var Jest i Luften ligesom. Og da Lysene begyndte at straalere ud fra alle Vinduer, forhøiedes Jeststemningen; og den kulminerte, da Juletræet var tændt, og Moder havde sat sig med et af de mindste paa Sænget, og Fader tog den sidste Bibel og læste det gamle Juleevangelium, som jeg altid syntes var saa deilig. Det kom som med Bud fra en Verdens heroventil. Og just idet Fader læste 'og i Menneskene en Velbehagelighed,' bankede det paa Døren. Ind træder en fremmed Mand og hans kone. Det viste sig at være Barndomsvenner af Fader dervesterfra. De havde været i Amerika i en lang Mærkette, og var nu i Julebesøg i Hjemlandet. Nu vilde de tilbringe Høitidsdagene hos os. Jeg skal aldrig glemme, hvor glad Fader var den Jul. Han var allerede langt tilaars og adskillig nedbrudt af Sygdom; men han livnede rent op igjen. Na, hvor de taltede Gud og glædede sig alle sammen; ja, for det var gudfrygtige Folk disse Amerikanere ogsaa.

Det var dette Minde som kom saa levende for mig idag. Jeg levede det hele om igjen. Og saa tænkte jeg at saa det ihop i en Sang; men det bliver vist ikke noget af. Jeg har tidligere engang skrevet en Sang under Indtrykket fra hin Jul, det er denne her; den gaar paa Melodien „Glade Jul.“ (Den bladede i en af mine Bøger.) Du kan jo sige den, du viljen, jagde han til min Vedsjager. Og Viljen sang med sin kras-tige Sjemandsstemme:

Broderbaand, Søsterhaand,
Sellig Enhed ved Herrens Mand,
Døbte til Kristus ved samme Daab,
Jødt af en Fader til samme Gaab;
— deilige Søstending! ;:

Hvor vi gaar, sidder, staar,
Forbønnens Arme omkring os Maar.
Verden os gjerne maa møde med
Spot,
Broderfamfundet gjør alt igjen godt;
— hellige Søstending! ;:

Samme Fred, Stærklighed
Glyder til os fra Himlen ned;
Fælles Fader og fælles Bror,
Fælles Naade i Herrens Ord;
— Lyflige Søstending! ;:

(Fortf. paa Side 6.)

Zustes. En Familieplads hvor en Pige, nylig ankommen fra Norge, kan træde i Tjeneste. Hun forstaar svært lidet Engelsk, men er flink til at arbejde. Skriv til Kristina Larsen, Poulsbo, Wash.

hvor tro, hvor oprigtig, hvor ihærdig vi har brugt og i Livet udnyttet det meget eller lidet, som er os betroet. Selve Troens Bæsen har altid været det samme, siden Menneskeslegten begyndte sit Livsløb, og det vil blive det samme, indtil Troen er forvandlet til Bestuelse.

UNION HOTEL

1354 So. D Street
Nylig oppudsede, fine møblere
Værelser for fra 25c til \$1.00
Mrs. Anna Hamner, Prop.
Main 7321 Tacoma

P. A. JOHNSON The Barber

While you wait for the car, step in, and read the daily papers. Come in, get acquainted, and show that you appreciate a
HOME SHOP
Parkland

FERN HILL MEAT MARKET

H. Berger, Proprietor
Dealer in
Fresh, Salt and Smoked Meats
Live Stock of All Kinds
Bought and Sold
Telephone Main 7839
Fern Hill and Spanaway

MONTANA LIVERY AND FEED STABLE

J. E. Syre, Prop.
Ved Great Northern Depot
STANWOOD, WASH.

Dr. S. J. Torney; Practice limited to diseases of Eye, Ear, Nose and Throat; Glasses filed. — Masska Bldg., Bellingham, Wash.

MOCK & HILL

Professional Funeral Directors and
Licensed Embalmers
PHONES - - Office Main 136
Residence - { Red 3681
Main 2812
Undertaking Parlors and Chapel, Maple
Block, 1055 Elk St., Bellingham, Wn

OTTO COLTOM & CO.

General Merchant
HARDWARE AND FURNITURE
Phone Line 1607 Custer, Wash.

DR. E. L. HOGAN

Dentist
Sunset Phone 131
Rooms 8 and 9 Bank Bldg.
Stanwood Washington

"Pacific Herald."

A Religious Weekly,
Kristeligt Ugeblad udgivet af Prestefonferensen for Pacific Distrikt af den Norske Synode ved en Komite.

Entered as second-class matter November 6, 1908, at the post office at Tacoma, Wash., under the Act of March 3, 1879."

Alt vedrørende Redaktionen indsendes til N. O. Bjerke, 1818 Donovan Ave., South Bellingham, Wash.

Alle Nyheder, Beskjendtgjørelser og Notiser indsendes til "Pac. Herald" News, Puget Sound Posten, Tacoma, Wash.

Bladet koster

For Aaret .....\$ .75
For Aaret til Canada..... 1.00
For Aaret til Norge..... 1.00

Adresse: Parkland, Washington.

Jungen Tid!

Jungen Tid! Det er et Slagord for vor Slegt; overalt lyder det os foldt og ugemytlig imøde. Hvem har nutildags Tid til saaledes at gaa ind i sig selv som Sjælen dog behøver, hvis den ikke skal forkomme? Selv Hvilestunderne, Helligastenerne og Helligdagene bliver udfyldte med allehaande Tant og Lapperi, saa at ogsaa over Dørtærskelen til Helligastenen og Søndagen staar det graa og grønt Hverdagsord: Jungen Tid. Den hyggelige Skumringstine, hvori Sjælen i tidligere Tider fik Lov til at gaa ind i sig selv, er ikke mere. Vor Tids Slegt kender den kun af Omtale og som et Minde fra Fædrenes længst forsvundne, ofte dog ogsaa længselsfuldt savnede Tid. Den fredelige Søndagsstemning er næsten sløget fra Livet ind i Digternes og Drømmernes Sjæler. Hvor mange Mennesker er der ikke for hvem det paa Hviledagen heder: om Morgenen Forretning, om Eftermiddagen og Aftenen Fornøjelse. Til det som gjør Søndagen til den velsignede Soldag, har Verden i vore Dage ingen Tid.

Den har heller ingen Tid til at pleie Familienlivet og nære Familienansen. For mange er Huset blevet kun til det Sted hvor man jober og Spiser. Børnene bliver ofte bragte enten til Vegetøj og Tidsfordriv eller som Afledere for ondt Lune; de bliver fremmede for Forældrene, i det mindste for Fædrene, og staar dem fjært. Til at fordybe sig i deres Væsen og Udvikling, dertil mangler man Tid. Tidligere var det en vidt udbredt, skøn Skik at føre en Barnebog, hvori man nedskrev Børnets smaa og simple, men dog saa fjære Oplevelser, dets første Ord, dets første Smil, dets første Spøg. Det er

en egen Ting med en Barnejournal. Det er en kostelig Ting at iagttage den med en Nærighed som den har der i den ser et Stykke af sin egen Sjæl. Og igjen at opfriske Jagttagelserne ved Gjenlæsning af en Barnebog giver en Bedrøvelig, fornyende Glæde. Vore Dages Slegt aner ikke, hvor grusomt den berøver sig selv, naar den mener ikke at have Tid til saadant.

Det var ogsaa en skøn Skik at føre en Familiebog, hvori de glædelige og sørgelige Tilbegreb som angik Huset og dets Lemmer, blev indførte. Ofte saa denne Familiebog i Bibelen eller var hestet til den. En saadan Bog fremstillede den legemliggjorte Familienoverlevering. Nu har de færreste Tid til at optegne sine Lidelser og Glæder. Derfor svinder Minderne stedse mere og mere; derfor taber Slegten sin Sammenhæng med Fortiden; derfor staar den løsrevet og uden Fæste i Nutiden; derfor bliver ogsaa der hvor et vist familieliv endnu hersker, Familiens Samhold svagere. Naar Familienoverleveringerne svinder eller ikke pleies, saa kan Familienansen ikke blive stærk eller varig. Deraf kommer det, at man spredes og ikke kan finde tilbage igjen. Deraf den Familienflugt, som ikke har noget Midtpunkt og derfor intet Fodfæste. Deraf denne Mangel paa Gemyt eller denne Gemytsløshed, som man ser i saa mange Menneskers Sine.

Jungen Tid! Vi kender ikke noget mindre gemytligt, men heller ikke noget mindre sandt Ord. De fleste har kun derfor ingen Tid, fordi de er Tidens Slaver, fordi, om man tør sige saa, Tiden har dem. Træthed er en Mødesygdom og fordi den er en Sygdom, frembringer den intet sundt. Trods de vældige Kræfter som vor Tid stiller til den enkeltes Kraft, har man ikke Lov til at forstyrre for Sjælen hvad den har ret til. Det hevner sig bittert, maaske sent, men sikkert. Den gale, hvileløse Hast, som ingen Tid under sig, fordi den tror ingen Tid at have, maa i Langden gjøre Sjælen syg. Derfor bort med det Ord: Jungen Tid!

(Der Lutheraner.)

Billedet af en ret kristen Menighed som den fremstilles i 1 Kor. 1, 4-9.

(Af en Prædiken ved Dr. B. Kroen.)

1. Det første Apostelen taler for, er „den Naade som var givet dem i Kristus Jesus.“ Deri er alt sammenfattet. Hvorledes var det gaaet til dermed? Jo, der var kommet nogle Mænd til Korint (en stor og rig By). Disse Mænd, Paulus og Silvanus

og Timoteus, var komne til dem med et nyt, uhyrt, men og et saare glædeligt Budskab om, at den evige, almægtige Gud, som de dog ikke havde æret og tjent, elskede dem, og vilde give dem Fred i Hjertene, en salig Død og evig Salighed.

Men hvorledes kunde disse tre Mænd saa Folk til at tro et saadant Budskab? Vi kan af Skriften se, hvorledes de har sig ad. De var visse ingen Bei komne, om de ikke først havde overbevist dem om, at de var den evige Guds Bønder, at de aldrig havde adlydt ham, og at de derfor var i Sjælesfare, da de havde fortjent hans Vrede og Straf.

Men var der da ingen, som kunde stille dem tilfreds paa den Maade som Petrus omtaler i sit 2det Brev, ved nemlig at fortælle dem, at der var ingen Fare, og at „alle Ting forbliver jo saaledes som fra Skabningens Begyndelse,“ at alt nemlig gaar efter Naturens Love, som ikke kan forandres, saa der er Fred og ingen Fare. Jo vist har der været saadan Modsigelse af Spottere ogsaa i Korint. Dengang som nu gjælder det, at

„Verden er stolt af største Mægt, Siger, den alt har ranjaet, Himmelens Kræfter undersøgt, Slet ingen fare opdaget. Thi det er Verdens gamle Skik, Tryggest den var, da den forgik Jordum i Syndflodens Bølge.“

„Det gaar efter Naturlovene,“ heder det. Ja vist gjør det saa. Gud har givet saadanne. Dersom du styrter dig i Jlden, vil du brænde. Styrter du tusende af Fod ned i Afgrunden, vil du knuses. Kastes du i Havet vil du drukne, om ingen drager dig op. Men har han, som har givet Lovene i den ydre Natur, ikke ogsaa givet Lovene i Mandens Verden, Lovene for Sjælelivet? Gjælder det ikke der, at det som vi saar, det skal vi og høste? og at den som saar i sit Kjød, skal høste Jordærvæelse af Kjødet? og som Kristus sagde til Paulus (mens han endnu var Saulus): „Det vil worde dig haardt at stampe mod Brodden“?

Jo, disse Mænd og Kvinder i Korint havde faaet Sinen op og indseet, at de havde været Guds Bønder, og derved var Døren aabnet for det vidunderlige Budskab, at Gud, som selv er Nærighed, havde sendt dem en Frelser, som havde taget deres Synder paa sig, jonet for dem ved sin Opstandelse, og som nu lever for dem og vil hente dem til sig i sin Himmel, hvor han har beredt dem et Sted i evig Glæde.

Ved den Helligaands Virksomhed var de ved dette Budskabs Gudsdom-

melige Kraft komne til Troen, og da blev der Glæde: Os er Varmhjertighed vederfaren, Gud har sendt os Bud derom. Vi skal blive salige! Saaledes blev der en ret kristen Menighed i Korint.

Og ved dette samme Budskab er denne „Vor Frelses Menighed“ bleven stiftet og bevaret i disse 50 Aar. Ikke af Apostler er den stiftet, men dog ved Apostlernes Ord, ved det samme Ord som de forkyndte, og som Gud har ladet gaa i Arv til os fra vore Fædre; ved de samme uforanderlige Sandheder i Lov og Evangelium, hvis hele Indhold kan samles i det ene Navn, Jesus Kristus.

Det er ikke nok til at stifte og vedligeholde en ret Menighed, at der føres hvad man kalder gudelig Tale, at der faaes istand en vis aandelig Hærelse, som saa ofte er baade usand og usund og snart forsvindende. Heller ikke er det nok, at der faaes istand en skøn udvortes Orden. Ofte kan der, ved Siden af de skønne Former, forkyndes Menneskeord og Verdens Visdom, som lader Menneskene forblive under Verdens og Kjødets Trældom. Nei, en Menighed som den Apostelen taler Gud for, er bygget paa Kristus, idet den tror paa ham. De ikke bare kalder ham sin Frelser, men de tror, at han er det. De mener det, det er deres Alvor, de vil gjerne blive salige, og de har indseet, at han og ingen anden er Veien dertil.

Derfor har en saadan Menighed sin Rigdom i Kristus. Den hører ham til. Den er samlet om ham som en Skarv om Sørden, og — kalder den sig Vor Frelses Menighed, saa har den Met dertil. Han har kjøbt den med sit Blod. Om den i ydre Ting har herlige Gaver, stor menneskelig Oplysning, veltalende Prædikanter, skønne Kirkebygninger, eller om den har det smaa, er ringe og fattig, det er ikke Sagen. Deus Rigdom er, at den har Kristus Jesus.

2. „I ham er I bleve rige i alt,“ siger St. Paulus. Det bliver de nemlig, naar Jesus Kristus er saaledes forkyndt for dem, at de kender ham, og kender ham som sin Frelser. Da er de bleve rige i al Være — hvorledes er det at forstaa? Jo, de kender Guds Naad til Salighed. De ved, hvad Guds Ord siger om Synd, om Omvendelse og Tro, om Kristi Person og Gjerning, om Raademidlerne, om Bønner, om Korset o. s. v. Og „de er bleve rige i al Kundskab,“ det er, de er kundige i de nævnte Ting, saa de erkender Værens Værdighed for sin Sjæl og dens Anvendelse i det dagligdagle Liv.

Ikke ja, vil du maaske sige, det kunde være bra nok at være rig baade i Være og i Kundskab, men det er nok smaaat bevendt med dette her i denne

vor Menighed. Men jeg tænker, at I feiler her. Er det nødvendigt til denne Rigdom i Lære og i Kundskab at være lærd? at have gaaet paa høie Skoler, at have studeret, som man kalder det? Nei — det er nok at have lært og ret betænkt sin Skatisme; thi deri er af Guds Ord alt det samlet, so mer nødvendigt til at være rig i al Lære og al Kundskab, og selv den lærdeste Præst bliver aldrig udlært i den.

3. Men det er ikke nok, at vi har lært disse Ting, saa vi ved dem med vor Forstand. Paulus takker Gud for den korintiske Menighed, fordi „Krissti Vidnesbyrd er blevet befestet i dem.“ Hvorledes sker da det? Jo, naar Sandheden ikke bare er hørt og forstaaet, men erkjendt og taget til Hjerte, saa at vi stræber at rette os og at indrette os derefter, fordi vi ved, at vi er frelst, og at Gud elsker os som sine Børn for vor Frelseres Skyld.

Tror vi nemlig dette, da er Krissti Vidnesbyrd ikke for os noget som ikke bedkommer os. Vi erkjender og ved da, at det i alleregentligste Forstand gjælder os, enhver af os for hans eller hendes Bedkommende. Og naar dette er blevet levende for os, da er Krissti Vidnesbyrd blevet befestet i os, og da bliver det den mest praktiske og virkelige Sag i Verden for os. Penge, Kjøb og Salg og al anden Bedrift i Verden er ikke mere praktisk og virkelig; thi Guds Budskab eller Krissti Vidnesbyrd gjør sig gjældende overalt i vort Liv, i vore Hjem og i al vor Forretning, og det uden alt Hovedhangeri og paataget Bøsen.

Lad os tænke os, hvorledes det er med et Menneske, i hvis Hjerte dette Krissti Vidnesbyrd er blevet befestet, — hvad Livsbetragtning han har. Jeg finder det skildret i en af vore bedst kjendte og kjæreste Salmer. I denne Overveier og bekjender en saadan Krissten sit Livs Stilling og Naar. Han siger først: „Jeg gaar i Hare, hvor jeg gaar“; thi der er Friheds overalt, og Satans List og Magt er større end min. Dernæst vil han og finde: „Jeg gaar i Trængsel, hvor jeg gaar, mod Synden skal jeg stride. Om Gud med Korsets Mis mig slaar, det skal jeg taalig lide. Tidt ingen Bei jeg ser, hvor jeg kan vandre mer, naar Modgangs Laage om mig staar. Jeg gaar i Trængsel, hvor jeg gaar.“ Fremdeles: „Jeg gaar til Døden, hvor jeg gaar, og ved mig ikke sikker, ti nogen Dag og Time.“ Men er alt dette tungt Alvors-tanker, saa er dog Trøsten og Glæden tilstede; thi „jeg gaar blødt Engle, hvor jeg gaar, de skal mig vel bevare.“ og „jeg gaar med Jesus, hvor jeg gaar.“ Han har mig ved sin Side. Han skjuler mig med sine Saar,

og hjælper mig at stride. Hvor han sit Fodspor lod, der sætter jeg min Fod, trods al den Del mig ilde spaar. Jeg gaar med Jesus hvor jeg gaar.“ Og endelig: „Jeg gaar til Himlen, hvor jeg gaar. Frimodig da, mit Hjerte! Kun did hvor du en Ende faar paa al din Synd og Smerte. Vort Verdens Lygt og Pragt, til Himlen staar min Agt. Al Verdens Gie jeg forjmaaer. Jeg gaar til Himlen, hvor jeg gaar.“

Er Krissti Vidnesbyrd befestet i os, saa er vi ikke længere afhængige af Mennesker i vor Saligheds Sag, heller ikke af vore Lærere. Sandheden har frigjort os. Kun et er vi afhængige af — det er Guds Ord, det samme som har gjort os til kristne og Guds Børn. Og Guds Ord er det som skrevet staar i Bibelen. Hvem kan udsige, hvor rige vi kristne burde føle os og hvor glade vi burde være? Thi har Gud givet os sin Søn, hvorledes skulde han ikke skjænke os alt med ham?

4. Vi har alt, og det ene som vi endnu maa vente paa, det skal ikke udeblive. Det siger St. Paulus at de kristne i Korint ventede paa; det er nemlig vor Herres Jesu Krissti Åbenbarelse og vor Fremstilling for ham. Stort er det at tænke paa, at vi skal samles med de hellige, som staar for Gud i hvide Klæder, og at „de ville os annamme som sine Syffend jmaa. De ville sig ei skamme jevnsides os at staa.“ Men hvad da at samles med Frelseren selv? Og at modtages af ham med det Ord: „Kom hid, du min Faders Velgjenede!“

Dette har altid været den kristne Menigheds store Haab. Dette har bragt dem til at beslitte sig paa at blive befestede til Enden, saa at de kan findes ustraffelige paa vor Herres Jesu Krissti Dag, og i dette Saal styrker St. Paulus Menigheden ved de Ord: „Gud er trofast, ved hvem I er kaldte til hans Søns, Jesu Krissti, vor Herres, Samfund.“ Var det ikke saa, hvem blev da bestandig indtil Enden?

5. Al ja, vil mangen en sige: Hvor finder vi nu i vore Dage en saadan Menighed? Mine Venner! Det er (efter Guds Ord og Løfte om hans Evangeliums Kraft; min faste Overbevisning, at denne „Vor Frelseres Menighed“ er en saadan. Vil I sige: Al, du kjender os ikke; vi er nok langt borte fra saa ved jeg dog, at jeg har ret. Ikke det tør jeg tro, at alle som kaldes Menighedens Medlemmer, er saadanne kristne. Maa de ikke engang de fleste af dem. Vi kan ikke kille dem ad, og vi skal ikke heller prøve derpaa; thi der er i Guds Ord skrevet, at der i Menighedens Segl staar disse Ord: „Herrens Hæder sine.“ Men de som ikke

er det, de kan blive det. For Gud er kun de som virkelig tror paa vor Frelser som sin Frelser, Menighedens virkelige Medlemmer; men en saadan Forsamling af troende ved jeg, paa Grund af Guds Ord og Løfte, at ogsaa denne Menighed har haft og fremdeles har iblandt sig, en Flok, større eller mindre, som skal staa blandt de frelstes herlige Skare paa hin Dag. Hvor ofte har jeg ikke derfor formaaet mine Brødre i Embedet til at have en dyb Respekt for og Kjærlighed til sine Menigheder. Havde jeg ikke vidst dette, saa havde jeg ikke talt til eder ved denne eders Glædesfest idag.

Derjom I undrer eder over disse mine Ord, saa ser hen til hin Menighed i Korint, til hvilken vor tekst var skrevet. Betænk, hvorledes det stod til i den, da Paulus skrev denne Taksigelse til Gud for den. Netop derfor er denne Tekst af saa stor Betydning for os.

Herligt var Menigheden fra først af ovlomstret. Og dog ser vi i dette Brev, at saa meget ondt havde indfæget sig i den. Der havde allerede indtrængt sig partihge iblandt Medlemmerne. Vi ser, at der var Mangel paa Tugt, selv om det var grove Synder som gif i hvang. Vi ser, at der hos nogle var Misbrug af Herrens Nadver. Vi ser, at der hos nogle var Bilsfarelse i Læren, selv i et saadant Hovedstykke, som Opstandelsen fra de Døde. Vi ser, at der hos nogle var Foragt for Apostlerne. Og vi ser, at St. Paulus vidste, at der i alle disse Stykker var saadanne. For disse takker han ikke Gud. Ikke heller taaler han det Onde, men straffer det strengt, og vil, at Menigheden, saavidt muligt, skal bortkaste det Onde fra sig. Vi ser ogsaa af det andet Brev til Korintierne, at han ikke havde straffet dem forjævet.

Men Guds herlige Menighed var der dog. Hvor finder vi den i disse Dage? Der hvor det samme Guds Ord, som gjorde hin Menighed rig i alt, vradikes rent og uforfalsket. Og derfor holder vi Jubelfest, fordi dette samme Ord har været bevaret i disse mange Aar i denne kjære Menighed, og visjelig har baaret sin Frugt. Derfor vil vi i Ydmunghed og med Glæde love og prise vor kjære himmelske Fader og Frelser. Amen.

Kredsnyde.

De fire øster Kost og Logi ved Kredsmandet i Bathell, 10—12 Mai vil behage at meld sig til udbetegnede senest inden den 1ste Mai. De som melder sig efter den Tid maa sørge for sig selv.

J. O. Dale.
Bathell, Wash., 16de April.

Vort Arbeidsfelt.

Pacific Herald's Adresse er nu Parkland, Wash., ikke Stanwood, Wash.

Parkland, Wash.

Under Parkland Civic Improvement Clubs Auspicer holdtes Onsdag Aften en hyggelig Sammenkomst i Kirkens Basement, der velvillig var stillet til Klubbens Disposition. Efter at Akademiets Band havde spillet et Nummer hød Prof. Song, Foreningens Præsident, Forsamlingen velkommen og forklarede Foreningens Formaal nemlig at samle alle Kræfter til at arbejde for Parklands ydre Skjønhed og Velvære. Pastor Hartod holdt derpaa en Tale, hvori han forklarede for vore amerikanske Naboer endel af Nordmandenes Eiendommeligheder, der undertiden er udsatte for at misforstaaes. F. E. Smith talte om det Forskjønnelsesarbejde, Klubben allerede havde udrettet og opmuntrede til at det fortsattes. J. M. Harris talte om Nødvendigheden af at faa en Del moderne „Improvements,“ saasom Vandverk, Elektrisk Lys med mere. E. O. Erickson fortalte om de første Aar i Parkland.

Da Programmet var forbi serveredes Ice Cream og Kage. Senere paa Aften blev de af Klubben anskaffede Souveniers overrakt til de unge Damer, som stode Parkland „Tag Day,“ den 19de Marts.

Kirkens Basement faar nu elektrisk Lys fra Akademiet.

I National City, en halv Mil nord for Parkland, er en Maskine i fuldt Arbejde med at grave en Brynd, der skal forjæne Stroget derrundt med Vand. Vandværk er lagte udover hele Prærien.

Mr. E. O. Erickson har solgt ud sin Forretning til Mr. W. R. Thomas fra Prosser, Wash. Mr. Erickson skal dog forblive i Parkland indtil videre og bestyre Postkontoret her.

Næste Søndag, den 1ste Mai, holdes engelsk Gudstjeneste paa Formiddag. Det er at haabe, at de Vædre ikke vil holde sig borte fra de engelske Gudstjenester, fordi de forstaar dem mindre godt end de norske, men at de sætter et godt Eksempel for de yngre, som fristes til at holde sig borte fra de norske Gudstjenester, fordi de forstaar dem mindre godt end de engelske.

Til Hre for de oprindelige Medlemmer af Kvindeforeningen foranstaltedes af de yngre en hyggelig

Fest i Kirkens Basement sidste Onsdag Eftermiddag. Taler for Anledningen holdtes af Pastorerne Sarstad og Kavier. De oprindelige Medlemmer af Foreningen, og de som sluttede sig til den det første Aar er følgende: Mrs. D. Vakkum, Mrs. Elise Jürgensen, Mrs. V. Sarstad, Mrs. G. Solvold, Mrs. G. Johnson, Mrs. J. Lunke, Mrs. L. Larsen, Mrs. Jonetta Erikson, Mrs. S. Simland, Mrs. Chr. Losnes, Mrs. Johnson og Mrs. Ole Olson.

Tacoma, Wash.

Sidste Søndag ved Høimesses gudstjenesten blev følgende indmeldt til Optagelse i Vor Frelsers Menighed: Mr. og Mrs. Andrew Pearson, Mr. og Mrs. Hans Christensen, Mr. og Mrs. Wilhelm V. Olsen, Walter A. Forde.

Offer optoges til de forskellige Samfunds- og fælles Missionskasser sidste Søndag. Tilsammen med Søndagskolens Kollekt indkom der ca. \$45.

Sanggudstjeneste holdtes sidste Søndags Aften i Vor Frelsers Kirke. Kirkeforet bidrog flere stemningsfulde og skønne Sange med Solo Partier, Duetter o. l. til Afveksling. Miss Jennie Johnson, Victor Saye og Pastor Preus sang Soloer. En Mandskvartet sang desuden en vakker Sang. Taler blev holdt af Stedets Prest paa Engelsk.

Kvindeforeningen møder Torsdag i denne Uge hos Mrs. A. V. Horn, 1105 So. 3 St.

Ditidens Missions Kvindeforening møder Torsdag den 5 Mai hos Mrs. J. L. Berg, 3112 East D St. Alle er velkomne.

Samme Aften holder Hovedforeningen Udvalg i Kirkens Basement paa 17de og 3 Sts.

Korhaabentlig vil flere fra Tacoma rejse til Kredsmødet i Bothell, 10-12 Mai. Det er nu den deiligste Aarstid herude og Bothell er bekendt som et naturiskjont Sted. Naldefald saa holdes nu Kredsmødet der og det pleier at være nok til at drage Folk lange Veie. Program vil man finde andetsteds i Bladet. Vel mødt i Bothell!

Pastor Preus har anden Gang faaet Kald fra Vor Frelsers Menighed i Los Angeles. Paa sin Menigheds enstemmige og instændige Opfordring har han ogsaa anden Gang afflaaet Kaldet.

Portland, Ore.

Den 16. ds. blev Ed Olsen og Lucile Larson, og Sigurd Seim og Anna Moen ægteviede. Herrens Betsignelse følge disse unge Par paa deres Livsvandring!

Den 24de ds. døde Johanna Baran fra Klatsomething paa Hospitalet her i Byen. Hun efterlader sig fem Børn i en Alder fra 1-2 til 12 Aar. Herren trøste de sorgende Efterladte!

Kredsmøde.

Puget Sound Kreds af den norske Synode holder, om Gud vil, sit næste regulære Møde, fra den 10de til den 12te Mai, begge Dage inklusive, i Wolde Ev. Luth. Menighed, Bothell, Wash., Pastor J. D. Dales Kald. Mødet begynder Tirsdag Formiddag kl. 10:30 med Prædiken ved Pastor V. Sarstad.

Følgende Themaer skal behandles under Mødet:

1. Rom. 3, 28: „Saa holde vi da for, at et Menneske bliver retfærdiggjort ved Troen, uden Lovens Gjerninger.“ D. Borge, Ref.; Geo. Lane, Supl.

2. Det andet Bud. B. Bergeesen, Ref.; S. E. Vaalson, Supl.

3. „Why am I a Lutheran?“ L. Braastadt, Ref.; D. A. Bjerke, Supl.

4. Js. 55, 6-7: „Seek ye the Lord while he may be found“ etc. D. J. S. Preus, Ref.; S. M. Tjernagel, Supl.

Skriftetale, N. P. Kavier; L. E. Jøss, Supl.

Aabningsprædiken, V. Sarstad; D. S. Naberg, Supl.

Gud velsigne Mødet for os.
S. Ingebretson, Sekr.

Hos den verkbrudne.

(Fortf. fra Side 3.)
Samme Sti vandrer vi,
Samme Sange vi stemmer i,
Løses tilslut fra den samme Bjord,
Vænkes saa hist ved det samme Bord;
— Salige Selskendering! :;

„De er jo Forfatter.“ sagde jeg.
„Na nei da.“ sagde han. „Jeg skriver bare lidt til Tidsfordriv. Nyttmer har altid interesseret mig, og jeg skriver nærmest for at møre mig selv.“

„Har De ligget længe saadan?“

„Na, det er snart 1 Aar nu.“

„Elleve Aar! Og De har kunnet bevare Laalmodigheden i al denne Tid?“

„Oprigtig talt: nei. Der var en Tid, jeg følte det, som om Gud havde skænt mig hen som andet ubruget

ligt Skrab. Andre fik staa i sin Kaldsgjerning. De fik saa ud Herrrens Sæd i Vingarden med rig Haand. Vare jeg var kastet ud om Gjærdet som udnelig til alt, saa paa Krop og Sjæl. Jeg kunde ikke finde andet, end at mit Liv var ganske faafængt. Kunde jeg endda vide, hvad Vorherre mente med at sætte mig her i Verden! Men jeg vidste ingen Ting. Alt var graat i graat. Ja, der var Lider, da jeg spurgte mig selv, om det kunde være nogen forferdelig Synd at gjøre Ende paa et saa umyttigt og byrdefuldt Liv som mit. Vorherre hjalp mig dog igjennem dette. Men saa kom et andet Spørgsmaal: Hvad skulde vi kunne opholde os med? Børnene var jo maad dengang, og min Kone var ikke helsefærdig. Mit Sind var fuldt af Befymringer; jeg var ganske opreven. Da mindede Vorherre mig om Elias ved Beeken, og om hvordan Navne paa Herrrens Bud bragte ham Kjød og Brød hver Morgen og hver Aften, saa han ingen Nød led. Og jeg fik Raade til at kaste Befymringerne bort — ialfald for en Stund. Det var dengang jeg skrev disse Beretninger her:

Sørg ei for Dagen du ikke har seet,
Suf ei for Mykker so mei er Steet.
Sorger for Fremtiden lad dig ei trykke,
Vengstelser itåber slet ikke din Lykke.

Kast af Befymring paa Herren i Væn,
Stol paa hans Forsorg i Døs og i Væn.

Livsløffens Traade den holder han alle,

Hold i hans Haand, saa skal du ei falde.

Na ja, Gud skal have Tak for alt! En gjør adskillige Erfaringer, om en ligger tilfængs ogsaa.

„Ja, det gjør en visjelig.“

„Du er lyffelig du, som faar være med og forme Slegtens Historie.“

Jagde han til mig.

„Tja.“ jagde jeg.

CHICAGO DENTISTS

Tacoma Wash.
Tel.: M. 1298, A1464
Kontor aabent om Aftenen
1124½ Pacific Ave.

SKO SKO

Hvad enten du har tænkt dig at kjøbe Sko eller ei, saa kom dog ind aligevel. Jeg er særdeles glad i at faa tale med Folk. Min Husleie er lav derfor har jeg ogsaa meget rimelige Priser

L. H. SESSIONS

315-11 St., between C & D.
SKO SKO

Spokane.

When in Spokane stop at

Hotel Alger

Opposite N. P. Depot
Transients a Specialty
Free baths.

E. H. Stokes A. G. Wickman
STOKES & WICKMAN
Skandinaviske Begravelsesdirektører og Balsamerere
M 254 A 254
1146 Elk Str. Bellingham

DR. F. S. SANDBORG

Norsk Læge og Kirurg
Specialist i Børnesygdomme.
Kontor 311-312-313 Sunset Block
BELLINGHAM, WASH.
Office Phones: Main 322; A 512
Res. Phones: Main 321; A 570

LUND & LUND

Skandinaviske Advokater
601-2-3 Bernice Bldg.
Kontor Tel. Main 6413
Res. Tel. John 291 Tacoma

DRS. RAWLINGS BROS. AND BROWN

Tandlæger
317-318 Warburton Bldg.
Telephone Main 5195
Cor. C & 11th Sts., Tacoma, Wash

The Jesdahl Co.

Riudeeshandlere

EVERETT, WASH.

Tel.: Ind. 6292 1618 Hewitt Av.

Student - Supplies of all Kinds

Vaughan & Morrill Co
926 Pac. Ave., Tacoma, Wn.

DRS. ROBERTS, DOERRER AND BLODGETT

Dentists

1519 Pacific Avenue, Tacoma, Wash

Oplag fra Luther Publ. House.

Steamship Agency

Billetter paa alle første Klasfes Linier

VISELL & EKBERG
1321 Pacific Ave.

New York.

LUTHERSK PILGRIM-HUS
No. 8 State St., New York.
Närmeste Hus ved det nye Landingssted for Emigranter
Kristeligt Herberg for Indvandrere og andre Reisende.
Pastor E. Petersen, Emigrantmissionær, træffes i Pilgrim-Hus og staa

SCANDINAVIAN AMERICAN BANK

of Tacoma

ASSETS OVER
TEN MILLION DOLLARS

955 Commerce St.

Aaben Lördags Aftener

4 Procents aarlig Rente

lægger vi til Spareindskud to Gange
om Aaret

Begynd nu med \$1.00 eller mere.

J. E. Chilberg, Pres.; W. H. Pringle,
V.-Pres.; O. Granrud, V.-Pres.; Geo.
H. Tarbell, Cashier and Manager;
Ernest C. Johnson, Assistant Cashier;
J. F. Visell, Gust Lindberg, C. A.
Mentzer, Directors.

BANK OF STANWOOD

Kapital over 1/4 Milion Dollars
4 pCt. lægges halvaarlig til Spare-
banksindskud samt til almindeli-
ge Indskud paa længere Tid.

H. C. ANDERSON, Pres.

S. A. THOMPSON, Vice-Pres.

W. C. BROKAW, Kass.

Direktører:

H. C. Anderson, S. A. Thompson,

G. Nicklason, F. H. Giard

W. C. Brokaw.

W. P. Fuller & Co

1117-19 A Street

Vi anbefaler vort store Oplag af

Maling, Olje, Glass, Døre og Vinduer

Vi har det største Assortement og er
det betydeligste Handels-Hus i den-
ne Branche i Nordvesten. Phones:

Main 1067—Home A-6015

Tacoma, Wash.

C. O. LYNN CO.

Forhenværende

LYNN & HAUGEN

Skandinavisk Begravelsesbureau

910-912 Syd Tacoma Ave.

Tacoma, Wash.

Main 7745

A-4745

C. C. MELLINGER

Begravelses-Direktør

Kapel udstyret

som Hjem

Hvor Pris og Værdi mødes

510 Syd Tacoma Avenue

Tel. A1251—251 Tacoma, Wash.

DR. J. L. RYNNING

Norsk Læge

French Block, 13th and Pacific Av.
Kontor Timer—2 til 4 Eftm. Om
Søndagene ifølge Aftale
Kontor Tel. Main 7471; Res. 7864
Tacoma, Wash.

DR. J. R. BROWN

Skandinavisk Læge

214 French Building

Cor. 13 and Pacific

Tacoma

Washington

C. O. GUNDERSON

Norsk Advokat

Udfører juridiske og Skifterets-
sager, samt Indkassering og Inspek-
tion af Skjæder og Eiendoms-Titler

512-13 Berlin Bldg.

Main 2583

Tacoma, Wash.

ANTHONY M. ARNTSON

Norsk Advokat

606-7 Fidelity Bldg.

Phones Main 204; A-1204

Tacoma

Wash.

Lien's Pharmacy

Skandinavisk Apothek.

Ole B. Lien. Harry B. Selvig

DRUGS, CHEMICALS,

TOILET ARTICLES,

Recepter udfyldes nøjagtig

M. 7314

1102 Tacoma Ave

Main 5905

E. B. ELLINGSON

Snedker og Bygmester

Planer udfærdiges Frit.

Parkland

Washington

U S INVESTMENT CO.

615 Bernice Bldg.

Sælger Landeeiendomme, samt
Bygningstomter og Huse i Ta-
coma og Omegn paa lette Be-
talingsvilkår. Norsk Betjening

August Cultum, Bestyrer

Main 4872

Tacoma

Eyes examined and cases diag-
nosed without charge.Glasses accurately fitted from
prescriptions at reasonable prices.

Come and see

DR. W. A. BAILEY

1703 Jefferson Ave., Tacoma.

Tel., Main 9248; Res., Main 9223

The Pacific Lutheran Academy

AND

Business College

Skolen har dette Aar de følgende Lærere : N. J. Hong, A. B.,
Bestyrer; J. U. Xaxier, A. B.; Miss Anna Tenwick; J. M. Clary, L. L.
B., A. B., M. Accs.; H. S. Pederson, A. B., B. S.; Miss Bertha Hover-
stad, B. L., A. M.; Inga D. Hong; Alma Hansen, B. Mus.; Geo. H.
Nerison.

Skolen tilbyder grundig Undervisning i de følgende Afdelinger:

I den forberedende Afdeling optages Elever, der ikke er blevne
færdige med "Common" Skolen, samt Nykommere og andre Nybegyn-
dere, der særlig vil lære Engelsk.I Forretningsafdelingen undervises i Bogholderi, Skrivning, Reg-
ning, Handelslov og andet, der hører med til en fuldstændig Uddan-
nelse for Forretningslivet.I den stenografiske Afdeling undervises i Hurtigskrift, Maskin-
skrift, Korrespondance, med mere. Skolen har gjort det til en Spe-
cialitet at uddanne Stenografer, der kan skrive Ord for andet af lange
Taler eller Forhandlinger.I Normalafdelingen undervises i alle Fag, der kræves til en "First
Grade Teacher's Certificate." De, som ønsker at forberede sig til Læ-
rere i vore Menighedsskoler, vil blive givet af mulig Anledning til at
dygtiggjøre sig i de Fag, som særlig kræves for dette Arbejde, saasom
Norsk, Religion, Sjælelære, Kateketik m. m.I den klassiske Afdeling eller College Afdelingen, optages Elever,
der har gennemgaaet Common Skolen, vort forberedende Kursus eller
en af vore Menighedsskoler. Der undervises i Engelsk fem Aar, i
Latin fire Aar, i Norsk fire Aar, i Tysk tre Aar, i Græsk to Aar, i
Matematik to Aar, i Naturvidenskaber tre Aar, i Historie to Aar.Graduenter fr adenne Afdeling vil uden Vanskelighed kunne ind-
træde i "Junior"-Klassen ved Luther College eller et andet College af
første Rang.Ældre og mere modne mandlige Elever, der ønsker at optage det
theologiske Studium i den praktiske Afdeling ved vort Seminar i St.
Paul kan ved Pacific Lutheran Academy faa den nødvendige forbered-
ende Undervisning.

I Musikafdelingen undervises i Piano og Orgelmusik samt San-

Undervisning, Kost, Logis og Vask koster \$180 for det hele Skole-
aar, \$127 for seks Maaneder, \$67 for tre. Det hele koster altsaa ikke
mere, end hvad man maa betale for bare Kost og Logis i Byerne paa
Vestkysten.Nærmere Oplysninger kan faaes ved at tilskrive Skolens Bestyrer
N. J. Hong, President, Parkland, Wash.

F. J. LEE

1:e Klases norsk

Fotografist

Studio, Main 2289

Res., Main 3680

1535 Commerce St

Tacoma

BEN OLSON CO.

Plumbing

and Heating

Main 392—A 2392

1130 Commerce Street

Tacoma

Wash.

BERGLUND BROS.

Kaffe-Hus

Bedste Sort Kaffe i Byen med Flø-
de, Sukker og Kager for bare 5c.
Hurtig Betserving

1305 Commerce St.

Tacoma

HOTEL SAMSON

13th and E Streets

Det største og bedste skandina-
viske Hotel i Tacoma. Udstyret med
alle moderne Bekvemmeligheder.
Værelser for 25c, 50c og 75c. Res-
taurant i Forbindelse. Maaltider
serveres til en Pris af 15c og opVi anbefaler et rigt Udvalg af bed-
ste Sort Bicykler af nyeste Fabri-
kat. Pris \$25 til \$50. Ligeledes
alle Slags Haandværks-Redskaber,
Jernmaterialer og alt tilhørende
en første Klases Jernvareforret-
ning. Norsk Bestyrelse. Telefon:

Washington Hardware Co.

Main 171; A-2171

928 Pacific Ave.

Tacoma